

нерачи да имъ ся кажи: чакъ на трете-то имъ дохождане въ Египетъ, той имъ каза, чи е тѣхенъ братъ — Юсифъ. Отъ страхъ братя-та му паднали на очи си и зели да му ся молятъ да ги прости. Нъ Юсифъ никакъ не ся сърдеше на братя-та си. Истена, тѣ му направихъ зло, нъ Богъ обърна това зло на голѣмо добро. Юсифъ заплака и прегърна сички-тѣ си братя единъ по единъ. Яковъ, къту ся научи, чи сынъ му Юсифъ е живъ, зарадва ся твърде много и побърза да иди въ Египетъ и да види най любимый си сынъ.

4. Ювъ.

Едно время въ Аравіѣ живѣлъ чловѣкъ на имя Ювъ. Той ималъ седемъ сына и три дѣщери, много слуги, голѣмы стада отъ камили, волове, овцы и проч. Макаръ този чловѣкъ да былъ праведенъ, непороченъ и благочестивъ, нъ Богу было угодно да го испита и съ това да покажи на насъ до колко трѣба да бѣди праведный чловѣкъ търпѣливъ.

Най първо Богъ допустналъ Ювъ въ единъ день да изгуби сичко-то си имѣніе и сички-тѣ си дѣтца. Нъ праведный Ювъ неотслабналъ отъ това тѣжко наказаніе; къту ся научилъ, чи сѣ загинали дѣтца-та му, както и имѣніе-то му, той съ покорность и благоговѣніе казалъ: «Господь дади, и Господь зе; Тѣй было угодно на Бога! Нѣка бѣди име-то му благословенно во вѣки!»